

En månskensnatt på Slottsbacken

Gluntarne

Gunnar Wennerberg

Sats: MHP 1989

Her - re min Gud, vad den må-nen ly - ser, se, vil-ken glans ut-ö-ver land och stad!
Him-len är klar och var stjär-na my - ser vän-ligt e-mot oss ner och vin - kar glad.

Där flam-mar Si - ri-us, där O - ri - on, där _ pla-skar Sva-nen i e - terns bad.

Herre min Gud, vad den månen lyser,
se, vilken glans utöver land och stad!
Himlen är klar och var stjärna myser
vänligt emot oss ner och vinkar glad.
Där flammar Sirius, där Orion,
där plaskar Svanen i eterns bad.
Herre min Gud, vad den månen lyser,
se, vilken glans utöver land och stad!

Hög och förklarad i månens strimma
Kyrkan sig reser över träd och hus.
Märk vid dess fot vilken nattlig dimma
och vid dess spetsar vilket härligt ljus!
Gloria Deo in excelsis! Nog är det klen
här i jordens grus.
Hög och förklarad i månens strimma
Kyrkan sig reser över träd och hus.

Högt opp i Slottet varenda ruta
blixtrar, som vore den en ädelsten.
Tänk dig vid tornet en prins med luta,
fladdrande lockar och charmanta ben!
Och i ett fönster Cecilia Wasa,
bländande skön uti månens sken.
Högt opp i Slottet varenda ruta,
blixtrar, som vore den en ädelsten.